

hidtil taget sin Part — i Forhold til dens Evne — af Udgifterne til mange andre gode og samfundsnyttige Formaal og Anlæg af Baner i andre Egne af Landet. Og Tanken om Baner er ikke saa ny som fra 1900. Der har før den Tid været Forslag om andre Linier og Retninger, og for den sydlige Dels Vedkommende skal endogsaa bemærkes, at en Herning—Skjern Bane var afstukken over Videbæk, og saa længe Forslaget kun lød paa Herning—Skjern Bane var afstukken over Videbæk, og saa længe vilde komme over Videbæk, men paa et sent Tidspunkt af Forhandlingerne blev det af en Folketingsmand foreslaaet at indsætte Ordene: „over Kibæk“, og mærkværdigvis — ved Underhaands-Aftaler vel sagtens — lykkedes det at faa denne Ændring vedtagen.

En Egn's Befolkning, der har, om vi saa maa sige, været nær ved at faa en Bane, har vanskeligt ved at vente i saa lange Tider, som her er sket, naar det føles, at der egentlig skete noget uretfærdigt den Gang. Som Forbindelseslinie mellem Herning og Skjern kunde der intet indvendes imod Banen, der vedtoges den Gang, men vilde man den Gang have taget noget Hensyn til de Fremtidsmuligheder, de Egne havde, som Banen kom til at berøre, saa var Banen kommen over Videbæk, saa meget mere som det var den daværende Indenrigsministers Mening, at Banen skulde føres over Videbæk.

At Tiden nu er inde til at ordne Baneforholdene i den Retning, som her andrages om, forekommer det Udvalget, at den opnaaede Enighed om Retningslinien er et godt Bevis for. Allerede ved Holstebromødet den 4. November 1901 fastsloges som Hovedpunkter for Retningslinien: Hagebro, Feldborggaard, Vildbjerg, Videbæk, og saa kan der ikke blive ret stor Meningsforskel om Linien. Den ligger saa naturlig for. Havde denne Plan været fremme og Enighed om den som nu, da en Jernbanekommission arbejdede i Halvfemsene, saa havde Banen været blandt de sidst vedtagne, det have flere af den daværende Kommissions Medlemmer udtalt. Men den Gang var der i de paagældende Egne Meningsforskel om, i hvilken Retning en Bane skulde gaa, idet nogle androge om en Ringkøbing—Herning Bane, og andre talte om andre Punkter, saa Ønskerne vare ikke rigtig afklarede i Befolkningen.

Banetrangen er stor! Forholdet er jo dette, at det er det næststørste jernbanetomme Rum i Landet, hvorom der her er Tale. Men naar der atter vedtages Baner, saa ville Regering og Rigsdag sikkert bevilge Baner saavel for det næststørste Rums Vedkommende som for det størstes. Egnene Syd for Herning og ned efter den sydjydske Tværbane have selvfølgelig ogsaa berettigede Krav. Vi have da ogsaa bemærket, at Jernbanekommissionen ved en Rejse har ønsket ved Selvsyn at tage disse Forhold under samlet Overvejelse. Vi ville indstændig anmode den højtærede Kommission om ligeledes at besigtige den ovenfor anførte Linie for en Skive—Skjern Bane.

Udvalget beder indtrængende Kommissionen om at tage Skive—Skjern Bane-projektet under velvillig Overvejelse og paa bedst mulig Maade medvirke til Banens snarest mulige Vedtagelse som Statsbane, og vi haabe, at det vil ske, saa de berettigede og retfærdige Krav, vi her have fremført, maa blive opfyldte inden ret længe og de paagældende Egne blive ligestillede med de øvrige Dele af vort Land, hvad Kommunikationsmidler angaar.

Holstebro, den 8. Juni 1904.

Ærbødigst

(Underskrifter.)